

عنوان مقاله:

بررسی فراوانی خشونت و عوامل تعیین کننده آن در پرستاران شاغل در بخشهای روان پزشکی

محل انتشار:

نشریه پرستاری ایران، دوره 28، شماره 97 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فرناز رحمانی - Research Center of Psychiatry and Behavioral Sciences, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

حسین ابراهیمی - Dep. of Psychiatric Nursing, School of Nursing and Midwifery, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

الناز اصغری - Student Research Committee, PhD Student in Nursing, School of Nursing and Midwifery, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran.

Corresponding author) Tel: ۰۴۱۳۴۷۹۶۷۷۰ Email: Asghari.elnaz@gmail.com

خلاصه مقاله:

چکیده زمینه و هدف: خشونت محیط کار یکی از مباحث مهم در بهداشت حرفه ای است. این مسئله در بخش روانپزشکی به لحاظ ماهیت و نوع بیماران بستری نیازمند توجه ویژه است. هدف این مطالعه تعیین فراوانی خشونت، عوامل تعیین کننده و واکنش نسبت به آن در پرستاران شاغل در بخش های روان پزشکی بود. روش بررسی: در این مطالعه توصیفی- مقطعی ۱۴۴ نفر از کارکنان پرستاری (تعداد ۶ نفر بهیار، ۱۳۰ نفر کارشناس و ۸ نفر کارشناس ارشد) شاغل در بخش های روانپزشکی بیمارستان آموزشی- درمانی رازی تبریز در سال ۱۳۹۳ به روش سرشماری انتخاب شدند. داده ها با استفاده از پرسشنامه استاندارد خشونت محیط کار در محیط های بهداشتی جمع آوری شد. تحلیل داده ها با استفاده از شاخص های آمار توصیفی و به کمک نرم افزار SPSS، ۱۳ انجام شد. یافته ها: خشونت های روانی و فیزیکی به ترتیب با فراوانی ۵/۹۶٪ و ۳/۸۳٪، بیشترین نوع خشونت و خشونت های فرهنگی و جنسی به ترتیب با فراوانی ۰/۲۷٪ و ۷/۹٪ کمترین نوع خشونت در محیط کاری پرستاران بود. بیشترین واکنش پرستاران نسبت به خشونت، دعوت کردن فرد مهاجم به آرامش (۸/۲۷٪) بود. پرستاران، افزایش منابع نیروی انسانی (۷/۱۶٪)، آموزش کارکنان (۷/۱۵٪)، وجود اقدامات امنیتی در بخش ها (۱/۱۴٪)، وجود دستورالعمل مواجهه با خشونت (۶/۱۳٪) و جدا کردن بیماران قضایی از سایر بیماران (۸/۱۲٪) را مهم ترین عوامل پیشگیری کننده خشونت محیط کاری گزارش کردند. عمده ترین عوامل مستعد کننده خشونت علیه پرستاران نسبت پایین تعداد پرستاران به بیماران (۸/۱۲٪)، نبود امکانات امنیتی به موقع (۹/۱۰٪)، مسایل حقوقی و قضایی بیمار (۲/۱۰٪)، برخورد نامناسب پرسنل بیمارستان با بیمار یا همراهان بیمار (۸/۸٪) و نبود برنامه آموزشی درباره پیشگیری از خشونت (۳/۸٪) بود. نتیجه گیری کلی: شیوع بالای خشونت علیه پرستاران شاغل در بخش های روان پزشکی لزوم ارتقاء مهارت های ارتباطی پرستاران، تدابیر امنیتی، آموزش کارکنان درباره مدیریت خشم و کاهش فشار کاری پرستاران در جهت کاهش موارد خشونت را نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

Workplace violence, Psychiatric nurse, Nursing, خشونت محیط کاری، روان پرستار، پرستاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1713832>

